

ge alder være vederlagsfri for forældrene og efter forslaget § 19, der er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 17, skal de nødvendige undervisningsmidler stilles vederlagsfrit til rådighed for eleverne. Ifølge den foreslåede bestemmelse omfatter kravet om vederlagsfri undervisning også undervisningen af børn og unge, der er optaget i folkeskolen før undervisningspligtens indtræden og efter undervisningspligtens ophør. Der vil således ikke kunne kræves betaling for folkeskoleelevers deltagelse i den almindelige undervisning. Der vil i henhold til forslaget heller ikke kunne afkræves forældrene betaling i forbindelse med elevernes deltagelse i skolearrangementer, som ikke er frivillige for eleverne.

Med den foreslåede ændring af stk. 1, hvorefter det er alle udgifter til folkeskolens undervisning, der påhviler kommunen, er der ikke tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til gældende praksis. Hensigten er alene at præcisere, at en skole, der ønsker det, vil kunne modtage ydelser fra forældre eller andre uden for skolen. Driften af en skole vil dog aldrig kunne baseres på frivillig forældrebetaling eller sponsorering. Kommunen vil desuden aldrig kunne pålægge en skole at modtage nogen form for ydelser.

I stk. 4 foreslås præciseret, at den udgift, som en kommune/amtskommune kan pålægges at betale for en elevs skolegang i henhold til de særskilte regler herom, kan indebære andre udgifter end dem, der direkte er relateret til undervisningen. Dette gælder fx transportudgifter og andre lignende udgifter, der i normalt omfang er knyttet til en elevs skolegang.

Til § 50

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 42. Som noget nyt foreslås en udvidelse af stk. 1, således at det bliver muligt at opkræve betaling for voksnes deltagelse i folkeskolens undervisning i henhold til § 3, stk. 5, og for deltagelse i aktiviteter i henhold til § 3, stk. 6.

Såfremt en skolebestyrelse har godkendt, at voksne vil kunne deltage i folkeskolens undervisning i henhold til § 3, stk. 5, eller at skolen kan tilbyde aktiviteter i henhold til § 3, stk. 6, vil kommunalbestyrelsen kunne beslutte, hvorvidt og i hvilket omfang der skal opkræves betaling af deltagerne i disse aktiviteter.

Stk. 2 er en videreførelse af den gældende lovs § 42, stk. 2, jf. lovforslag nr. L 201, der er fremsat den 24. februar 1993, men ikke vedtaget.

Stk. 3 er en uændret videreførelse af gældende lovs § 42, stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 4 er ny og er medtaget i forslaget som en konsekvens af en tilsvarende regel, der er

indført for betaling for ophold for børn i dagtilbud oprettet i medfør af bistandsloven, jf. bistandslovens § 49, stk. 2. Reglen er ikke en restancerregel, men en adgang for kommunerne til fremover at tilbageholde beløbet til pasning i skolefritidsordning i kontanthjælpen, hvis det forudgående har vist sig, at kontanthjælpsmodtageren ikke har betalt for pasningstilbudet. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvornår tilbageholdelse skal finde sted, og kan gøre undtagelse, hvis der er undskyldende omstændigheder i forbindelse med overskridelse af betalingsfristen, eller der i øvrigt er særlige sociale hensyn at tage til forældrene.

Bestemmelsen i stk. 5 er en konsekvens af en ændring af lov om en børnefamilieydelse, hvorefter der er indført adgang til at modregne offentlige krav med tilknytning til barnet i børnefamilieydelsen. Det fremgår af lovens § 11, stk. 2, at der kan ske modregning for restancer vedrørende betaling for daginstitution og skolefritidsordning i op til en tredjedel af ydelsen. I øvrigt kan ydelsen ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav.

Til kapitel 9

Klage

Til § 51

Ændringen i stk. 1 er en præcisering af, at de enkelte skolers afgørelser kan påklages til henholdsvis kommunalbestyrelsen og amtsrådet.

Forslaget til stk. 2 og 3 er en konsekvens af forslaget til § 47, jf. § 40, hvorefter uansøgt afskedigelse af ledere og lærere ikke længere foretages af ministeriet.

Til kapitel 10

Andre bestemmelser

Til § 52

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 44.

Forslaget om at tilføje en bestemmelse om, at elever kan overflyttes til en anden skole som led i en disciplinær foranstaltning, indebærer ingen realitetsændring. Forslaget er alene en lovfæstelse af den tilsvarende bestemmelse i Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 457 af 10. juli 1986 om fremme af god orden i folkeskolen.

Som noget nyt foreslås det, at der skabes hjemmel til at overflytte elever i 10. klasse til andre uddannelsesforanstaltninger, fx produktionsskoler, ungdomsskoler mv. eller til egentlige beskæftigelsesforanstaltninger, fx praktikpladsforhold eller andre lønnede